

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

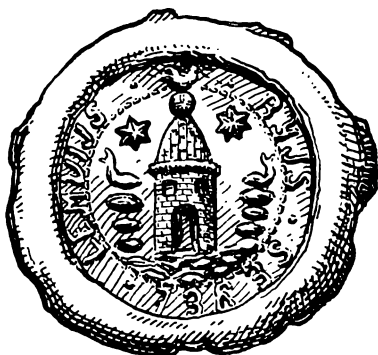
Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

LEMVIG APOTEK

1813 — 1913

Lemvig, den 22. April 1913.

*I Anledning af Lemvig Apo-
teks 100-aarige Jubilæum, har jeg
den Ære at fremsende vedlagte
Blade af Apotekets Historie.*

Ærbødigt

C. Th. Simonsen.

Lemvig Apoteks Grundlægger JOHANNES KARL USTVALDT
og Hustru GEORGINE ULRIKKE GRUNDTVIG.

E. DAM:

LEMVIG APOTEK

I HUNDREDE AAR

1813 — 22. APRIL — 1913

UDGIVET

AF

CARL THESTRUP SIMONSEN

LEMVIG

1913

FOLKETIDENDES BOGTRYKKERI - RINGSTED

I mange Aarhundreder havde Lemvig bestaaet, førend Byens Apotek blev oprettet. Den har oplevet den Tid, da der kun var en Læge og et Apotek i hele Jylland. I 1536 fødtes der Byens Præst, Magister Jens Andersen, en Søn Anders, der tog Navn efter sin Fødeby og blev en dygtig Læge, en lærd Mand og en anset Universitetslærer i Medicinen, men hans Virksomhed faldt uden for Lemvig.

Af Limfjordsbyerne fik baade Skive og Nibe Apotek før Lemvig, skøndt ogsaa de maatte vente til ind i det nittende Aarhundrede, før nogen Farmaceut mente at kunne faa sit Udkomme som Apoteker der. Allerede et halvt Aarhundrede før Apotekets Oprettelse blev der ansat en Distriktslæge i Byen. Sygehuset oprettedes i Følge Kancelliskrivelse af 8. Maj 1824 for at stanse Udbredelsen af den da herskende veneriske Syge; først efter dennes betydelige Aftagen tillodes det 1830 ogsaa at optage andre Patienter. Sygehuset ombyggedes 1866, restavreredes og udvidedes 1891; nu bygges det af nyt; siden 1882 findes der tillige i Byen et Epidemihus, der ligesom Sygehuset ejes af Amtskommunen.

Byen var i tidligere Tid ringe; i 1672 havde den 450, i 1769 kun 316 Indbyggere; endnu i 1801 beboedes den kun af 375 Borgere med Familie, men derefter vokser den kraftigt; 1840 var Indbyggerantallet 688, 1860 1192, 1890 2413; nu er der over 3600.

Pontoppidans Atlas skildrer 1769 Lemvig som en liden Købstad, der ligger i en dyb Dal ved en Vig af Limfjorden og paa de tre Sider er omgivet med en Kæde af høje Bjærg, som betager den al Udsigt til Landet paa de Kanter og gør Kørselen fra og til Lemvig ganske besværlig, især for Indvaanerne, hvis Marker ligger ovenfor dem.

Byen bestod af 81 Gaarde og Huse, alle af Mur- og Bindingsværk, men faa teglhængte; tillige med de offentlige Bygninger var de brandforsikkrede for 14,740 Rigsdaler. Husene var byggede saa tæt ved Fjorden, at Vandet, naar det var højt, stod tæt op til dem. I Kirken stod Begravelserne om Vinteren halvt fulde af Vand. Dens Taarn brændte 1683 ved Lynnedslag; det følgende Aar brændte det meste af Byen, en Begivenhed, der inspirerede Præsten i Dybe Peder Hemmeth til et Digt, hvis Titel er Hiertelig Med-Ynck Offver Den meget hastig og saare forskreckelig Ild-Brand I Lemvig den 27. Junij Anno MDCCLXXXIV.

Dette »eenfoldigst Metrum« er tjenstvilligen dediceret og offereret ni agtbare, velvise og velfornemme, for dum flittige Borgere og Handelsmænd i den hjemsøgte By af deres fortrolige Ven og Medynkere, Forfatteren.

Brandens Opstaaen fremstilles i Linierne:

Den Smed ved salten Søe tend an i Solens Røde
 Sin Esse, see! der var U-Lycke ved den Gløde,
 Aff Gnisten kom en Brand, den Brand den By omspendte,
 At paa to Timers Tid den ganske By opbrændte.

Og hvad fortærede ikke den graadige Ild:
 Skøn Flor og Kammerdug vild' Luen icke spare,
 — — —

Lofft, Vindve, Tecke, Dør oc Skab med konstig Lister,
 Med Skiffve, Skammel, Skienk, Paneel oc dyre Kister,
 Her brendte Kaabber, Staal, her svandt som Dug for Solen
 Vor Guld, vor Sølf og Tin, vor Messing bleff i Bolen,
 Her brendte Klæde, Bay, Cattun oc Ry hin varme,
 Ja, saa mangfoldig at GUD maatte sig forbarme!
 Ey Steen paa Kircke-Gaard, ey Død i Graff bleff skaanet,
 Og HErrens steen-biugt Huus bleff anden Gang forhaanet.

— — —

For Tyve, der benyttede Forvirringen under Ildens
 Hærgen, gik Byen heller ikke fri; Pastor Hemmeth siger:

Her stal gemeene Mand og rapped, hvor han kunde,
 Der bleff for Borgerskab ey leffnet Brød til Munde.

— — —

Byens Præst, Jens Christensen Jegind, der var født i
 Lemvig, gik det ikke bedre end Byens øvrige Indbyggere;
 hans Kollega fortæller:

Den HErrens skønne Præst med bare Bog i Haande,
 I Hiertet sorgefuld oc med beængsted Aande,
 Som Loth fra Sodoma til Soar fordum ijled,
 Til Cabbel Herre-Slot sin Fluct paa Timen stieled,
 Hvor yncksom Langen*) ham alt Got og Fiinhed teede.

Den forfærdelige Tildragelse giver dog sine Offre en
 gavnlig Lære:

*) Knud Lang, Raadmand i Lemvig, Herredsfoged i Skodborg-
 Vandfuld Herreder, Birkefoged i Harboore Birk, var Forpagter af Hoved-
 gaarden Kabbel.

Saa veed da Gud et Folck i Vellyst at ydmyge,
Vi nu med Abraham maa Telte-boe oc bygge,

og

I Stæder Babel-bygt la'r falde Pract oc Prange,
Og tæncker HERRRENS Haand til Eder og kand lange,
Bortkaster Astharoth og HERREN eenist dyreker,
Ved Almiss jdelig den Armis Hænder styrcker!
Giør Maalen ey for grum og Vecten ey forhøyed,
Det har saa mangen Stad i Stoff og Aske høyed,
Ved U-Rætfærdighed ret aldrig Mammon søger,
Og ey ved fremmet Sveed jær Huus og Boe forøger,
Saa bliffr'r jær Bolig fast, jær Gaard aff GUD velsignet,
Og ey med Sodoma i Synd oc Straffen lignet.

Efter denne alvorlige Tildragelse kom Byen ikke saa snart paa Fode igen; i Pontoppidans Atlas siges 1769, at Byens Næring mest var nogen liden Handling og Skibsfart, Øl- og Brændevinssalg samt Agerdyrkning og lidet Fiskeri. Næringen beroede meget paa den gode Egn, Byen laa i, nemlig i de to Herreder, der var saa bekendte af deres Frugtbarhed paa Korn og Græs, deres skønne Opdræt af Heste, Stude, Køer, Faar og Svin; Heste og Hopper havde Berømmelse fremfor andet Steds i hele Jylland. Nogle Hundrede Køer førtes aarligt til København, Smør indkøbtes i Mængde fra Bønderne og behandledes meget bedre end før, det afsattes til København, Norge og Hamborg; nogle Tusind Tønder Sædland var bleven dyrket, hvilket tilforn laa i Hede og ufrugtbar Jord. Dog havde Lemvig i fordums Tid haft temmelig rige Indbyggere, men de fleste

fandtes nu i maadelige Omstændigheder; de bemidlede havde efterhaanden trukket sig ud af Handelen, og de øvrige maatte efter Tidernes Beskaffenhed lade blive at samle stor Formue.

Skibsfarten gik gennem Limfjorden paa Aalborg, København og Norge med Korn, fede Varer og andre Landets Produkter. Af Byens tre smaa Fartøjer var det største paa 800 Tønders Drægtighed; Folk maatte hver Sommer hyres andet Steds fra. Nogle faa Folk i Byen handlede med Heste og Stude, nogle havde Glas- og Tobaksoplag, de øvrige Købmænd holdt Kram og grove Varer til Landmandens Fornødenhed, hvilket alt hentedes fra Aalborg. Handelen formindskedes ellers dagligen ved det store Landprangeri, ved de omflakkende Jøder og Haderslevkræmmere eller saakaldte Holstensfolk, hvilke, da de indbragte Varerne baade de tilladte og utilladte uden Told og ingen Konsumtion eller andre Byrder svarede, kunde sælge alting for langt bedre Køb end Handelsmanden. Endvidere virkede til Handelens Aftagelse ej lidet Løgstørs Grunde, hvor Varerne med stor Besværlighed, Bekostning og Tidsspilde maatte udlosses og føres over paa Kaage, indtil Skibene blev saa lette, at de kunde flyde gennem de lave Vande.

Det var et almindeligt Ønske, at der kunde raades Bod herpaa, at de meget onde Veje til og fra Byen kunde ved Landmandens Hjælp vorde i Stand satte, og at Byen blev forsynet med en lille Skibsbro, eftersom Ladningerne ellers maatte flyde eller ved Baade føres til og fra Landet.

Alle disse Ønsker og flere til gik i Opfyldelse i det nit-

tende Aarhundrede; Aggerkanalens Aabning og senere Anlæggelsen af Løgstørkanalen gjorde Sejladsen lettere. I 1855—57 anlagdes Byens Havn, der senere er ombygget, udvidet og forbedret. Den besværlige Adgang til Byen er lettet ved Vejanlæg med Bakkereguleringer, og endelig er Lemvig kommet ind paa Jærnbanenættet, hvad man i Tredserne af det nittende Aarhundrede modsatte sig under Bygningen af den vestjyske Længdebane; først 1879 aabnedes Vemb—Lemvigbanen, tyve Aar senere kom Lemvig—Tyborønbanen til.

De sidste af de nys nævnte Foranstaltninger falder saaledes indenfor det Tidsrum, i hvilket Lemvig Apoteks nuværende Ejer har virket i Byen. Det samme gælder Anlæggelsen af Elektricitets-, Gas- og Vandværket, Brand- og Kødkontrolstation foruden Opførelsen af Raadhus, teknisk Skole, Børnehjem samt Forbedringer vedrørende adskillige fra tidligere Tid bestaaende Institutioner, altsammen Vidnesbyrd om Byens Vækst og Trivsel, dens Indbygges Flid og Fremadstræben.

DA Apoteker i Holstebro Henrik Mühlmann i 1727 søgte om et Apotekerprivilegium, klagede han over, at Købmændene i Ringkøbing, Holstebro og *Lemvig* og andre næst omliggende smaa Købstæder forskrev adskillige til Apoteket henhørende Varer imod Forordningen; han bad derfor om, at sligt i hans Privilegio specificice maatte forbydes, og at Øvrigheden paa hans Rekvisition imod en Del af Konfiskationerne, hvormed slige Varer maatte belægges, derefter maatte inkvirere hos hvem, han det forlangte.

Kongen bønhørte Ansøgningen. I Mühlmanns Privilegium af 16. December 1729 stod:

Thi have Vi efter saadan hans . . . Ansøgning og Begæring, allernaadigst fundet for godt at forbyde, saasom Vi og hermed aldeles ville have . . . Købmændene udi . . . Lemvig . . . aldeles forbuden at falholde og sælge saadanne Varer, som til et Apotek alene henhører, og det under Konfiskation af de Varer, som de i saa Maader antræffes med, til hvilken Ende Magistraten udi . . . Lemvig skal være . . . Henrik Mühlmann assisterlig med Inkquisition at forvalte, naar og hos hvem han det maatte forlange, imod at nyde for slig deres Umag noget billigt af de forefaldende Konfiskationer.

Mühlmann lod dette vigtige Dokument læse paa Lem-

vig Byting, at vedkommende kunde vide at rette sig efter dets Bydende, men han var ikke selv bosiddende i Lemvig. Mühlmanns Enke, Manden døde 1749, søgte 1752 om Tilladelse til at afhænde Privilegiet til sin Slægtning Postmester Peder Pedersen Grøn i Holstebro, hvilket blev nægtet. Tre Aar efter bad Apoteker Jakob Elias Hoffmann i Ringkøbing om at maatte flytte sit Apotek til Holstebro, da baade denne By og *Lemvig* beklagede sig over Mangel paa Apotek og den lange Vej til Ringkøbing. Stiftamtmanden holdt paa, at Apoteket skulde blive, hvor det var; Holstebro og Lemvig kunde soulageres, i Fald et *bekvemt Subjectum* sig der vilde nedsætte. Ansøgningen blev afslaaet, men fornyet straks efter samtidigt med, at Grøn atter traadte frem og udbad sig en Apotekerbevilling for Holstebro og Lemvig, hvilket vilde blive ham, som kun havde en ringe Tjeneste, til stor Hjælp og Enken til Nytte; noget senere frafaldt Postmesteren sin Ansøgning, hvorefter Hoffmann fik sit Ønske opfyldt saa vidt, som det 1755 bevilgedes ham at være Apoteker baade i Ringkøbing og i Holstebro.

Efter Hoffmans Død i 1776 købte Kristian Faber Apoteket i Holstebro og søgte derefter i April 1777 om Bestalling som Eneapoteker i Holstebro og Lemvig; han fik Bevillingen 21. Maj 1777, men i den stod intet om hans Forhold til Lemvig; han maatte da 14. Juli 1777 rykke ud med en ny Ansøgning, hvori han siger, at der i hans Bevilling intet stod om, at Lemvig skulde være indbefattet under Distriktet, ej heller at det skulde være Købmændene forbudt at handle med Apotekerverar, lige saa lidt som at

Byfogden skulde assistere ham med at inkvirere hos uberegtigede, der solgte Apotekerverer.

Byfoged Bræmer i Lemvig anbefalede Ansøgningen, siden ingen i Byen derved præjudicerede; han anførte alene, da Lemvig var Holstebro over fire Mil fraliggende, og en Del af Landet omkring Byen var endnu 2 3 Mil længere borte, om det uforment maatte være Købmændene tilladt at handle med Oliteter og andre slige smaa Ting, som daglig kunde fornødigedes og vilde blive for kostbare at hente fra Apoteket 6—7 Mil borte. Stiftamtmand Levetzau henstillede derimod, om ikke Faber hos en af Købmændene kunde holde bestandigt et lille Oplag af de almindeligste Simplicia.

Derefter fik Faber 12. December 1777 Tilladelse til ogsaa at være Apoteker i Lemvig, saa længe ingen samme Steds vilde nedsætte sig, ligesom det ønskede Forbud udstedtes for Købmændene, og det gjordes Byfogden til Pligt at hjælpe Faber med Inkquisition at forrette, naar og hos hvem han maatte det forlange imod at nyde for slig Umage noget billigt af de forefaldende Konfiskationer. Til Lettelse for Befolkningen forpligtedes Apotekeren til hos en bekendt og paalidelig Mand i Byen at holde et Korpus af de ellers til et Apotek alene henhørende almindelige Midler, som menige Mand og Landbeboerne sædvanligst betjente sig af, paa det de der kunde faa samme til Købs uden videre Vidtløftighed. 2)

Med dette Haandkøbsudsalg maatte man i Lemvig lade sig nøje til 1813.

Byen var kun lille; men den var et godt og let Leve-

sted, hvor Fisk og Kød kunde have for billig Pris; man kunde købe tyve gode Aborrer for 4 Skilling, en stor Kabliav for 8 Skilling og en Snes store Hvidlinger for 6 Skilling. ³⁾

I 1812 fik maaske ogsaa derfor paa en Gang to Farmaceuter Lyst til at nedsætte sig som Apoteker i Lemvig. Den af dem, som opnaaede Bevilling hertil, var

JOHANNES KARL USTVALDT.

Han var født 28. Juli 1790. Søn af Haarskærer i Viborg Johan Kristian U. og Suzanne Nielsdatter.

Af Lyst til Farmacien kom han 1. Januar 1805 i Apotekerlære hos Apoteker Faber i Holstebro; han var udlært 1. Januar 1810 og konditionerede derefter et Aar paa Varde Apotek og et Aar paa Svendborg Løveapotek; i April 1812 kom han til København for at faa privat Undervisning; den 18. Juli samme Aar bestod han farmaceutisk Eksamen med *haud illaudabilis*.

Tremaanederdagen derefter indgav han fra Nørre Snede Præstegaard til Kongen en Ansøgning, hvori han siger, at han agter at nedsætte sig i en af Jyllands Købstæder som Apoteker, saa fremt ham maatte forundes aller-naadigst Tilladelse; ved Undersøgelse har han befundet, at Købstaden Lemvig var ham det bekvemteste Sted, efter som de nærmeste Apoteker derfra, nemlig Holstebro, Ringkøbing og Tisted var temmelig langt fraliggende, saa at der til den første Købstad var fire, den anden syv og den tredie ni Miles Distance. Ustvaldt bad derfor om Kongens Tilladelse til at nedsætte sig i Lemvig, hvor intet Apotek var

eller nogen Sinde havde været. Han vedlagde Ansøgningen sit originale Eksamensbevis, som saaledes er bevaret, en Attest fra Lemvig Byfoged, Justitsraad Frederik Kristian Schönau, angaaende et Apoteks Nytte og Nødvendighed

JOHANNES KARL USTVALDT.

Apoteker fra 1813—22.

der paa Stedet samt et Bevis i samme Anledning fra Stiftets Fysikus Hans Palle Hoff Hansen i Ribe.

Schönau, der haardnakket kalder Ansøgeren Usvald, kunde ikke undslaa sig for at bevidne, at saavel Byen som

Omegnen ved indtræffende Sygdomstilfælde tungt følte Savnet af et Apotek; han forsikrede, at det var et almindeligt og fælles Ønske for alle Byens og Egnens Beboere, at der maatte meddeles Supplikanten Tilladelse til det agtende Apoteks Anlæg, og at han maatte være heldig i Udførelsen af dette til almen Nytte sigtende Forehavende.

Fysikus Hoff Hansen taler ogsaa om den lange Vej, Byen har at hente Medicin fra. Han fremhæver, hvorledes den sidste, nylig afdøde Distriktskirurg*) var forsynet med et temmelig godt Udvalg af simplicia og composita, som var en Nødvendighed for ham. Men en slig Dispensation af Lægen selv førte mange Ubehageligheder med sig. Dels havde han sjældent den lokale Lejlighed, som udfordredes for at konservere, samle og gemme mange Sorter Medicin; dels var det i hans Fraværelse umuligt for Almuen at faa simple Husmidler, og dels var det et højst vanskeligt og ubehageligt Arbejde for Lægen, som ej altid havde den fornødne farmaceutiske Rutine. Der blev desuden altid en Ensformethed og Indskrænkelse i Medicinalforskrivningen, som aldrig kunde undgaas, naar Lægen selv var medicinal Dispensator, hvilket vel ofte turde have skadelig Indflydelse paa den Syge.

Fysikus troede derfor, at et Apoteks Anlæggelse vilde være nyttigt og nødvendigt for Lemvig. Han maatte dog tillige anmærke to Ting, som muligt kunde gøre en Forhindring i Supplikantens Ønskes Opnaaelse. Den første var, at Apoteker Faber i Holstebro allerede havde et gam-

*) Eggert Kristian Bagger, f. 1768, Distriktskirurg i Lemvig 1797, død 14. Januar 1812. (K. Carøe: Den danske Lægestand 1786—1838.)

melt Privilegium paa at anlægge et Apotek der i Byen; dette havde han rigtignok indtil Dato ikke benyttet; Fysikus troede ogsaa, at han før renongserede paa Bevil-lingen, end han forbandt sig til at anlægge et ordentligt Apotek og holde Provisor. Imidlertid maatte han dog vel anses for den nærmest kvalificerede. — Den anden Ting førte til den Bemærkning, at det vilde være vanskeligt for en Apoteker i Lemvig at bestaa ved sit Apotek alene. Dette kunde dog ogsaa siges om de fleste Apoteker der paa Vestkanten, og vilde maaske endda mindre træffe Lemvig end Varde og Ringkøbing, efter som Lemvigegnen var mere beboet, og Apoteket her kunde forvente en Del Af-sætning paa den anden Side af Limfjorden til det nærlig-gende Tyholm og Ty i Aalborg Stift.

Da Fysikus i December 1812. afgav denne Erklæring, havde Apoteker Faber i Holstebro haft Lejlighed til at ud-tale sig om Sagen. Gennem Amtmand Peder Otto Rosen-ørn i Ringkøbing Amt var der bleven ham affordret Gen-parter af de ham forundte Bevillinger Lemvig betræffende. Han sendte da Amtmanden Kopier baade af Bevillingen fra 1777 og Frederik den Sjettes Stadfæstelse af den fra 11. Januar 1811 og meddelte samtidigt, at han siden sin An-komst til Holstebro stedse havde forsynet de i Lemvig værende Distriktskirurger*) med »det behøvende Medicin«

*) Den tidligere nævnte Bagers Forgængere var: Kristian Lodberg Friis Cruse, f. 1759, død i Ringkøbing 1806, Distriktskirurg i Lemvig 1783, i Ringkøbing 1795; Daniel Gottlieb Voigt, f. 1768, død i Lemvig 1797, Distriktskirurg i Lemvig 1795. (K. Carøe: Den danske Lægestand, Doktorer og Licentiatier 1779-1788 og Samme: Den danske Lægestand 1786-1838.

saa vel for deres Patienter som for andre, da det vilde have faldet ham altfor bekosteligt at oprette et ordentligt Apotek og siden holde en eksamineret Provisor til at forestaa det, hvilket han befrygtede vilde koste mere, end saa lidet et Sted kunde indbringe. Nu da alle Ting var saa overdrevent dyre og derhos vanskelige at faa, var det saa meget mere betænkeligt for ham som en gammel Mand at paatage sig dette; han maatte derfor finde sig i, om Bevil-
ling blev givet til en anden.

Af alle disse Erklæringer formede Amtmanden i Ringkøbing sin Anbefaling, der gik ud paa, at han aldeles ikke holdt i Tvivl, at det vilde være ønskeligt, hvis et godt Apotek kunde vorde anlagt og vedligeholde sig i Lemvig; naar derfor Supplikanten saa Udveje til at overvinde de Vanskeligheder, der med et Apoteks Anlæg og Vedligeholdelse da mere end nogen Sinde var forbundne, bad han, om Ansøgningen maatte blive bevilget, hvilket den ogsaa blev, idet der

22. April 1813

udstedtes Bevilling for Ustvaldt til det ønskede Anlæg; han skulde have Apoteket aabent til Ud salg inden et Aar fra denne Dato. 4)

Ustvaldts Medbejler til Apotekerstillingen i Lemvig var cand. pharm. Frederik Nikolaj Hansen. Han var født i Viborg 1786, døbt i Domkirken 15. December og Søn af Rektor ved Katedralskolen, Magister Jørgen Hansen og Anne Kristine Marie v. Hoff. Fra November 1801 til November 1807 var han Discipel paa Løveapoteket i Vejle, konditionerede et halvt Aar paa samme Apotek hos Have-

mann, der meddelte ham et smukt Vidnesbyrd. Fra Maj 1807 til November 1808 var han paa Københavns Løveapotek, læste et halvt Aar og bestod Kandidateksamen 5. Maj 1809 med *haud illaudabilis*.

Hansen var paa Hjøring Apotek, da han 16. Februar 1813 allerunderdanigst indgav følgende Ansøgning:

Til Kongen!

Allerunderdanigst underskrevne, nærmer mig Deres Majestæts Throne med allerunderdanigst Ansøgning om at meddeles allernaadigst *Privilegium* til at anlægge et *Apothek* i Kiøbstaden *Lemvigh* i Ribe Stift, *Nørre Jylland*, og haaber allernaadigst Bønhørelse paa følgende Grunde: Jeg ved saavel af Stiftets *Physicus* for (ulæseligt), som af Hans Betænkning over en anden *Pharmaceuts* Lignende Ansøgning, som og endelig af Byens og Omegnens, ønske at et *Apothek* kan ansees nødvendig og nyttig i *Lemvigh*. Foruden at have de Kundskaber, som til et *Apotheks* Anlæg og Bestyrelse udfordres, hvorom kan vidne hoslagte verificeret Copie af mit *academiske Testimonium*, er jeg i en Alder og øvrig Stilling, der opvækker hos mig et Længselfuld Ønske efter at etablere mig i mit Fag, og arbeide meer umiddelbar for Staten og mig Selv, saaledes, som jeg hidindtil gjorde det for andre.

Til at kjøbe et Bekostelig *Apothek*, som i disse dyre Tider kun til umaadelige Priser er at bekomme, besidder jeg desto værre ikke Formue; derimod har jeg ved god Opførsel erhvervet den Tillid hos gode Men-

nesker, hvis Formue dertil satte dem istand, at jeg paa billige Vilkaar kan bekomme den fornødne Capital til et nyt *Apotheks* Anlæg. Ogsaa kjender jeg mig Selv nok til at være overbevist om, at Nøysomhed og Skjønsmhed vil krydre for mig et mindre rigeligt Udkomme, indtil Vinskibelighed, Paapassenhed, offentlig Agtelse og Tillid frembyde Midler til at udbrede mig videre.

Det fasteste Grundlag for Hansens Ansøgning var en af Faber i Holstebro paa stemplet Papir den 18. April 1813 udstedt Deklaration, ved hvilken han formedelst sin tiltagende Alderdom, og da det »altsaa« i Lemvig ej kunde blive paa den gamle Fod og som hidindtil, afstod og overdrog sin Ret til at være Apoteker i Lemvig til Ansøgeren, idet han haabede, at Kongen vilde forunde ham Privilegium.

Amtmanden i Ringkøbing erklærede om Hansens Ansøgning, at han intet havde at føje til, hvad han tidligere havde yttret i Anledning af Ustvaldts Henvendelse, og han tilføjede koldsindigt, at Supplikanten var ham aldeles ubekendt, saa at han ikke kunde dømme noget om, hvor vidt hans personlige Kvalitet eller Stilling maatte give Anledning til at vente, at han med fortrinligere Held end Førstnævnte maatte kunne indrette Apoteket.

Var Amtmand Rosenørns Stilling til Sagen saaledes meget kølig, tog det kongelige Sundhedskollegium betydeligt varmere imod den. Tolv Dage før Ustvaldts Privilegium udstedtes, den 10. April, sendte det danske Kancelli Kollegiet en Anmodning om dets Betænkning vedrørende Han-

sens Petition. Tre Maaneder senere, den 8. Juli 1813, erklærede Kollegiet harmfuldt, at man ikke fattede, hvorledes Faber den 19. November 1812 kunde udtale, at han maatte finde sig i, om Bevilling paa et Apotek i Lemvig gaves til en anden, og derefter den 18. April Aaret efter udstede et formeligt Cessions- eller Afstaaelsesdokument paa sin Rettighed til denne Ansøger. Kollegiet fandt heri et nyt Bevis paa Skadeligheden af slige Filialapotekers Bevilling, naar Bevillingen ikke klavsuleredes derhen, at Impetranten ej maatte afhænde Privilegiet uafbenyttet og skulde have Apoteket indrettet og aabnet til Udsalg inden et Aar fra Bevillingens Dato, da Bevillingen ellers sjældent benyttedes, men alene brugtes som et Middel til at hindre andre i at erholde Tilladelse til at indrette et ordentligt Apotek.

Da denne Skrivelse, der forøvrigt ikke var underskrevet af Kollegiets farmaceutiske Assessorer, naaede frem til Kancelliet, var Spørgsmaalet om, hvem der skulde være Apoteker i Lemvig, forlængst afgjort; den 14. August 1813 anmodede Kancelliet Hjøring Amt om at meddele Hansen, at Ustvaldt allerede havde opnaaet Bevilling, og at den førstes Ansøgning saaledes var bortfalden. ⁵⁾

Hansen blev samme Aar Apoteker i Maribo, hvor han kun var i to Aar; han døde 1868 som Postekspeditør i Skagen.

Ustvaldt ejede Lemvig Apotek i ni Aar. Fra 1818 blev det bestyret af cand. pharm. PETER KRISTIAN GROSS, til hvem det 1822 blev solgt. Ustvaldt siger i en Ansøgning fra dette Aar om at maatte anlægge et Apotek paa Tyholm, at han nødsagedes til at sælge formedelst de trykkende og

besværlige samt saa sure pengemanglende Tider, hvorved han paa en Maade satte sig selv med Kone og fire smaa Børn i en meget sørgelig Stilling og Forfatning, der dybt nedbøjede ham under den kvælende Følelse, at han som ung Mand skulde henleve et uvirksomt Liv. Han var paa denne Tid, efter at have boet et Par Aar i Hobro, Ejer af en Bondegaard i Karby paa Mors; hans Herredsfoged her betegner ham som en stræbsom og redelig Mand, hvem Tidsomstændighederne og Landejendommenes forringede Værdi gør det til en Nødvendighed at søge en anden Næring til sin og sin talrige Families Underhold.

Lemvig Apotek havde i Ustvaldts Tid været i god og forsvarlig Stand, det var bekendt, at han holdt gode og friske Medicinalvarer. Han fik da ogsaa 10. September 1822 opfyldt sit Ønske om Bevilling til Oprettelse af Hvidbjærg Apotek. ⁶⁾ Seks Aar senere skilte han sig ved Apoteket og overtog Holmegaard Mølle i Ydby Sogn. Her døde han 17. Juli 1830.

Ustvaldt blev 23. Juni 1812 gift med GEORGINE ULRIKKE GRUNDTVIG, født i København 28. Maj 1790, Datter af Førstelærer ved Holmen og Aftensangspræst ved Vartov, senere Sognepræst til Jegindø og Nørre-Snede, Søren Jacobsen Grundtvig og Kristine Nørregaard; død i Lemvig 21. Marts 1863.

PETER KRISTIAN GROSS

fødtes i København (Adelgade Nr. 302, nu Nr. 17) 1792, døbt 12. April, Søn af Kaptejn i Brandkorpset og Murermester Georg Adam Gross, der var indvandret fra Mecklen-

borg, og Susanne Eggestad. Efter i seks Aar at have besøgt det Basedowske Institut i København, var han fra 1809—13 Discipel paa Roskilde Apotek, eksamineredes af Landfysikus i Holbæk Simon Bugge og tjente som Svend i Roskilde fra

PETER KRISTIAN GROSS.

Apoteker fra 1822—46.

1. Maj 1813 til 1. Maj 1814, da han kom til København, hvor han uden at paatage sig Kondition lagde sig efter sin Videnskab, især Kemi og Botanik, og derfor hørte nogle Kollegier. Den 16. December 1814 bestod han farmaceutisk Eksamen med *Laudabilis*.

Gross bestyrede Lemvig Apotek i fire Aar, før han i 1822 købte det og 18. Marts søgte Bevilling til dets Drift. Han vedlagde sin Ansøgning en Anbefaling fra Markus Wøldike Kall, Medikus for Roskilde Amt og By*); i den udtales, at Gross i al den Tid, han har været ved Apoteket i Roskilde, var Lægen fordelagtig bekendt, saa vel i Henseende til Naturgaver og Sjælsævner som i deres heldige og rette Anvendelse. Og Byfoged Schönau erklærede 24. Marts 1822, at Lemvig Apotek ved sidste Visitats blev befundet at være i meget god Stand; Supplikanten blev ved denne Lejlighed baade af Schönau, Stiftsfysikus og Distriktslæge erkendt for en særdeles duelig og ordentlig Apoteker. Den 14. Juni 1822 fik Gross da den ønskede Bevilling, ⁷⁾ stadfæstet 11. April 1843.

Gross var knyttet til Lemvig Apotek som Bestyrer og Apoteker i otteogtyve Aar. I Triers Arkiv for 1845 meddelte han nogle Bemærkninger ved Tilberedningen af *Aqva Amygdalarum amararum concentratum*, om den letteste Maade at tilberede *Aethiops mineralis* paa og angav en let Maade, paa hvilken man kunde befri *Spiritus Frumenti* fra Fussellugten.

I 1846 solgte Gross Apoteket og nedsatte sig derefter som Købmand i Lemvig, hvor han døde 10. Marts 1858.

Gift ¹⁾ ANE KIRSTINE HEDEVIG LANGE, født 13. Juni 1792, død i Lemvig 24. Februar 1831; ²⁾ i Lemvig 27. Juni 1834 ELSE MARIE SMITH, født i Lemvig 17. April 1801, Datter af Jens Smith og Helene Svindt, død i Lemvig 12. December 1890.

*) Kall udnævntes 27. Februar 1789 til Distriktsmedikus i Roskilde. (Kr. Carøe: Den danske Lægestand, Doktorer og Licentiat 1479--1788.)

ANDREAS MIKAEL EILSCHOU

tilhørte en endnu blomstrende Apotekerfamilie, der har været knyttet til Apotekerne i Ribe, Kolding, Ringkøbing og Nykøbing paa Sjælland.

ANDREAS MIKAEL EILSCOU.
Apoteker fra 1846–70.

Andreas Mikael Eilschou fødtes i Ribe 28. April 1808, Søn af Apoteker Christian Cornelius Eilschou og Anania Hanssen. Han var Discipel hos Faderen 1824–29, konditionerede et Aar paa Frederiks Hospitals Apotek i København,

og blev farmaceutisk Kandidat i Oktober 1831 med enstemmig *Laudabilis*.

Eilschou nedsatte sig derefter som Brænderiejer i Viborg, indtil han i Sommeren 1846 købte Lemvig Apotek og tiltraadte det 1. November; Bevilling til dets Drift fik han 23. Februar 1847, ⁸⁾ stadfæstet 14. September 1849 og 24. Januar 1865.

Efter sin Fratræden boede Eilschou i Lemvig til sin Død den 25. December 1890; hans Eftermæle bevarer Mindet om hans noble Karakter og hans Godgørenhed.

Han var gift med JAKOBINE TETENS, født 24. Maj 1811, død i Lemvig 14. November 1858.

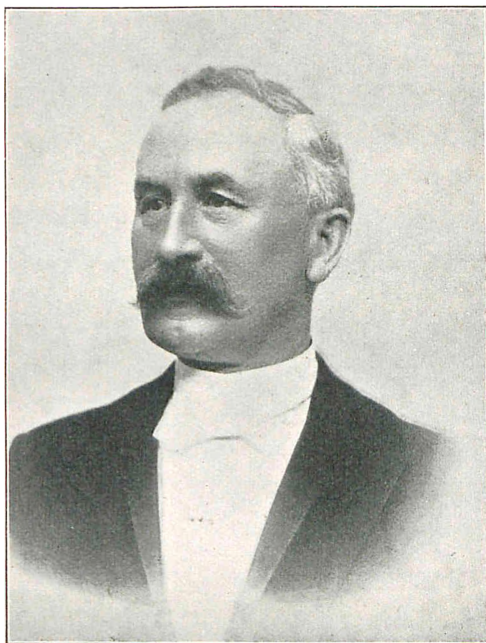
ANTON TEODOR RAMSING

født i Høver 28. April 1844, Søn af Proprietær, Ejer af Koldkærgaard Karl Georg Ramsing og Amalie Marie Stilling.

Ramsing var Discipel paa Frijsenborg Apotek fra 1. Januar 1860 til 1. Juni 1864, Medhjælper paa samme Apotek fra 1. Juni 1864 til 1. Februar 1866, og fik Kandidat-eksamen med *Laudabilis* 1867 II. Konditionerede derefter paa Kristianshavns Apotek fra 1. Avgust 1867 til 1. Avgust 1868 og paa Fredericia Apotek fra 1. Avgust 1868 til 1. Februar 1870.

Den 1. Juli 1870 overtog han Lemvig Apotek, hvor han drev en ikke uhetydelig Handel med Chokolade og Pakfarver; Bevilling til Apotekets Drift udstedtes for ham 4. Juli 1871. Ramsing var Medlem af Lemvig Byraad, afstod imidlertid allerede 1875 Apoteket og flyttede til Aarhus;

her overtog han en af cand. pharm. Mehl anlagt Chokoladefabrik, som han gav Navnet Elvirasminde, fremstillede Pakfarver og drev den en Tid og sammen med St. Nikolavskildes Mineralvandsfabrik. Ogsaa her kom Ramsing ind i By-

ANTON TEODOR RAMSING.
Apoteker fra 1870—75.

raadet. I 1898 solgte han Mineralvandsfabriken, fratraadte 1901 Chokoladefabriken og overtog 1904 en Købmandsforretning under Firma J. C. Hingelbergs Efterfølger ved Th. Ramsing.

Ramsing blev 7. April 1870 gift i Fredericia (Trinitatis Kirke) med ELVIRA VILHELMINE GINDRUP, f. i Kristianssted 24. November 1847, Datter af Organist Holger Gindrup og Anna Kristiane Leidersdorff.

CARL THESTRUP SIMONSEN

født i Nyborg 30. Avgust 1845, Søn af Organist Jørgen Ernst Simonsen og Anna Margrete Katrine Wibe.

Discipel paa Nyborg Apotek 1. Maj 1859 til 23. Januar 1863, Medhjælpereksamen 2. Kar. praktisk, 1. Kar. teoretisk.

Konditionerede Nyborg Apotek 1. Februar 1863 til 1. Februar 1866, Kandidateksamen 1868 I. *Laud.* Konditioneret 1. Februar 1868 til 1. Februar 1869 paa Apoteket i Nykøbing M., fra 1. Februar 1869 til 1. Avgust samme Aar paa Holstebro Apotek, fra 1. Avgust 1869 til 1. Februar 1872 paa Aabenraa Svaneapotek, 1. Maj 1872 til 1. Februar 1873 paa Kolding Løveapotek og fra 1. Maj 1873 til 1. November 1875 paa Vejle Løveapotek.

Købte Apoteket i Efteraaret 1875, overtog det 1. November og fik Privilegium 8. December s. A.

Medlem af Oversundhedskommissionen kort Tid og for Ringkjøbing Amt Kommunalrevisor, det danske Fjerkræavlerselskabs Repræsentant for Ringkjøbing Amt, Formand for den konservative Klub for Lemvig og Omegn, Formand for Højrevælgerforeningen for Ringkjøbing Amts anden Valgkreds; Kasserer for Lemvig Velgørenhedsselskab.

Gift i Helsingør 16. Maj 1876 med ERNESTA FÉLICITA BORTHIG, født i Kbhv. 25. Juli 1851, Datter af Fuldmægtig i Finansministeriet Peter Christensen B. og Angelina Theresia

Lauretta Duodecima Ryge. Fru Simonsen var i Lemvig Medlem af Menighedsraadet og Værgeraadet samt Kredsformand for det røde Kors og Kredsformand i De danske Kvinders Forsvarsforening; den tilsvarende Stilling i sidst

CARL THESTRUP SIMONSEN.

Apoteker siden 1875.

nævnte Forening indtager Fruen endnu i Hellerup, hvor Apotekeren og Familie nu bor.

Af Ægtefællernes seks Børn er de tre døde i en yngre Alder; en Søn, Palmir Immanuel, der var Løjtnant, døde

pludseligt som Elev i Officersskolens næstældste Klasse 1909; de overlevende er Apotekets nuværende Bestyrer og en Datter Maria Benedicte Wibe-Simonsen, født 20. Oktober 1885.

Siden 1. Maj 1912 bestyres Lemvig Apotek med mini-

ASGER BORTHIG WIBE-SIMONSEN.
Bestyrer af Apoteket siden 1912.

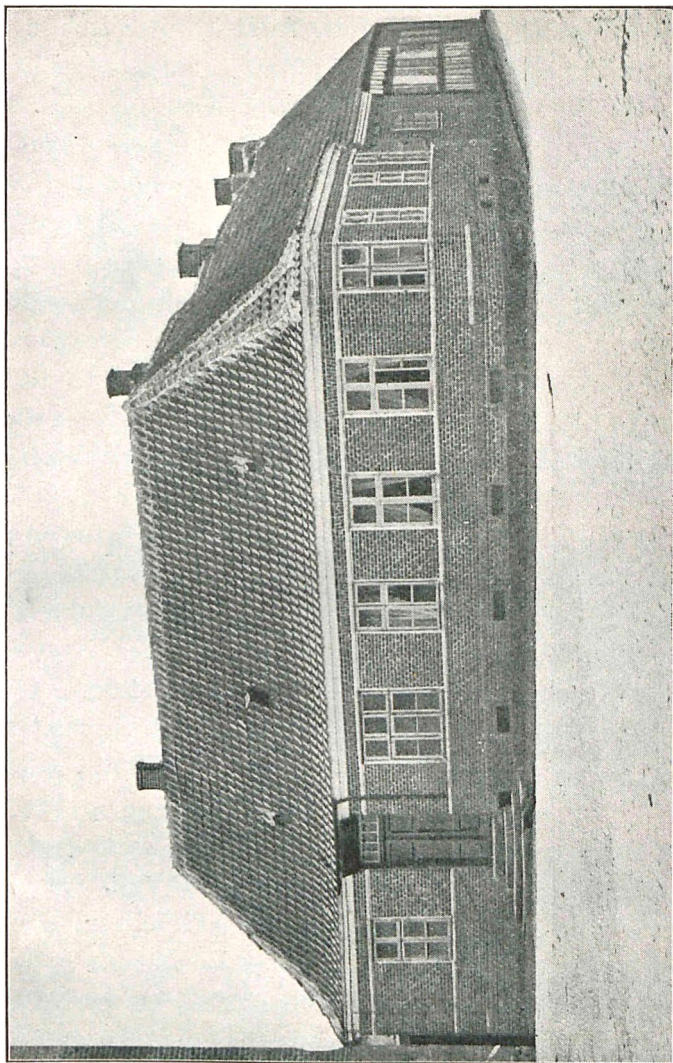
steriel Tilladelse af cand. pharm. ASGER BORTHIG WIBE-SIMONSEN, født i Lemvig 7. Marts 1877, Søn af Apoteker Simonsen. Discipel paa Lemvig Apotek fra November 1894 til Oktober 1897 og paa Vajsenhusets Apotek i Køben-

havn fra November 1897 til April 1898; Medhjælpereksamen April 1898, 1. Karakter. Efter at have vikarieret paa Det kongelige Hofapotek i København fra Maj til September 1898 forberedte Wibe-Simonsen sig til Studentereksamen (sproglig-historisk) og bestod den i Januar 1902, tog i Maj 1904 *Examen philosophicum* og Oktober samme Aar farmaceutisk Kandidateksamen (2. Kar.), var derefter fra November 1904 til November 1905 paa Aalborg Løveapotek og fra November 1905 til April 1912 paa Østerbros Apotek i samme By.

Gift med cand. mag. CHRISTIANE LOUISE RASMUSSEN, født i København, Datter af Købmand Niels Rasmussen og Anne Larsen.

LEMVIG Apotek synes i sine første Aar at have haft lejet Lokale; men 1. Avgust 1816 indrettedes det paa sin nuværende Plads paa Hjørnet af Torvet og Vestergade. Ustvaldt købte i 1817 Ejendommen her for 2500 Rdl.; den havde dog ikke samme Omfang som nu, idet Gross tilkøbte den saakaldte Erichsens Gaard mod Vestergade. Denne Gaard var den 24. September 1812 bleven købt af Byfoged Schönau paa Avktion efter Generalavditør Hans Jakob Lindahl; i 1816 solgte han til Exam. jur. Erichsen de vesterste 11 Fag og Forhuset, hele den vesterste Huslængde i Gaarden, de to vestre Fag af Vognhuset, som vendte ud mod Svirrebommen og Søndergade, samt hele Haven Vest for Gaardens Bygninger. Gaarden havde da Nummer 76; ved Skøde af 17. Juni 1833 overdrog Postmester, Kancelliraad Rasmus Øllgaard Andrup Erichsens Gaard, der nu var Nummer 82, til Apoteker Gross; allerede 1. Maj 1832 havde Gross overtaget den og forenet den med den ældre Apoteksbygning under Matrikelnummer 56.

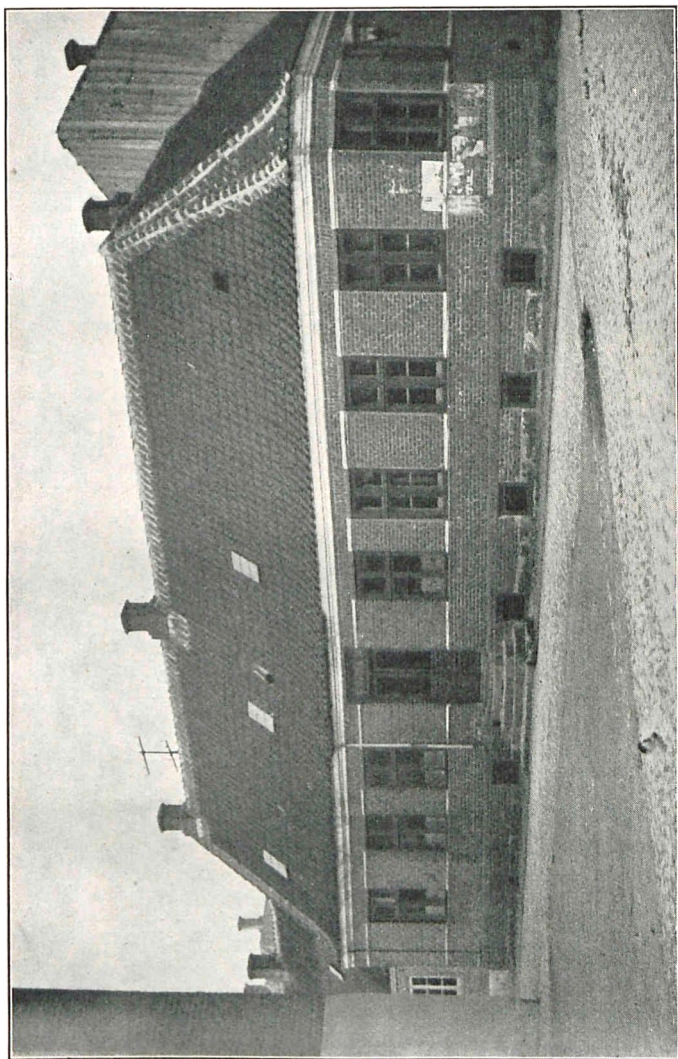
Ved Skøde af Holmegaards Mølle den 27. Juni 1832, udstedt af Ustvaldts Enke, fik Gross Ejendomshjemmel paa Apoteket, der allerede var overdraget ham ved Købekontrakt af 18. April 1818, tinglæst 13. Maj samme Aar; Købesummen var 11,000 Rigsbankdaler Navneværdi.

Lemvig Apotek 1846 -- 70.

Gross overdrog Ejendom og Apotek til Eilschou ved Købekontrakt af 20. August 1846 for 19,000 Rigsbankdaler rede Sølv; Tiltrædelsen skete 1. November (Skøde 30. September 1847). I Kontrakten bestemtes, at den i Apoteket værende Medhjælper Niels Nørgaard Aggersborg (født i Lemvig 1825, senere Apoteker i Haderslev og København, Assessor pharmaciæ, død 1895) skulde Køberen for det første beholde indtil 1. April 1847 paa samme Maade og Vilkaar, som Sælgeren hidtil havde haft ham, hvorefter der skulde udbetales ham et halvt Aars Løn med 60 Rdl. I Henseende til Lærlingen Karl Grønbech skulde Køberen afhandle med Drengens Fader, Kammerraad Grønbech, om han skulde blive ved Apoteket længere eller afskediges.

Aaret før Eilschous Overtagelse beskrives Ejendommen som bestaaende af 16 Fag Grundmur med Kælder under de 10 Fag, 15 Fag Bindingsværk og Grundmur samt 4 Fag Halvtag Bindingsværk, alt med Tegltag, en rummelig Gaardsplads samt en Have paa 1895 Kvadratalen. Gross, der foruden Købesummen paa Apoteket havde anvendt 1000 Rdl. paa Købet af Erichsens Gaard, siger, at Bygningerne i hans Tid havde modtaget ved Ombygning og Istandsættelse saa betydelige Forbedringer, at Ejendommen da kunde antages at have kostet ham 15,000 Rdl. Sølv; den vurderedes da med Apoteket til 25,000 Rdl., idet der bemærkedes, at der var taget Hensyn til den skønne og solide Bygningsmaade, Gaardens smukke og fortrinlige Beliggenhed paa Hjørnet af Torvet og Vestergade, paa det nærsomste Strøg i Byen, hvilken Beliggenhed gjorde Ejendommen særdeles skikket til hvilken som helst borgerlig Næring.

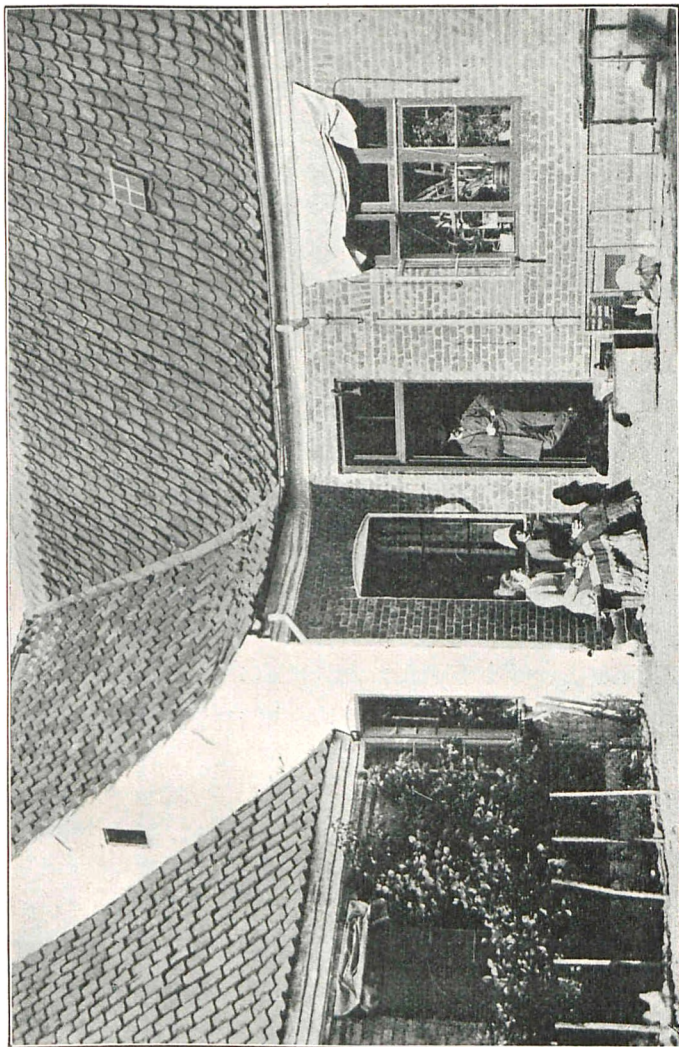
Lemvig Apotek i Foraaret 1885.
Apotekets Nybygning i Vestergade ses til højre..

Husets Ydre ses af det vedføjede Billede. Officinet blev i Eilschous Tid udvidet, forsynet med nye Glas og Bøsser, opmalet og i det Hele forskønnet (1852); seks Aar senere ombyggedes Laboratoriet og indrettedes mere hensigtsmæssigt. Ved Visitatsen i 1848 eftersaas navnlig de Medikamenter, der ved en indtrædende Koleraepidemi er tilraadede, og fandtes disse i tilstrækkelig Kvantitet til Stede eller var til Stede*). Ved Visitatsen i 1869 anmodede Fysikus Apotekeren om til Lettelse for Kontrollen at opbevare og indhefte til næste Visitats de originale Fakturaer over de i Aarets Løb indkøbte Varer.

Eilschou solgte ved Kontrakt af 10. Marts 1870 Apoteket med Ejendommen paa Hjørnet af Torvet og Vester-gade, der nu havde Matrikelnummer 50, og den Sælgeren tilhørende Ejendom Nr. 54 ved Søndergade for ialt 37,000 Rigsdaler Rigsmønt. Tiltrædelsen fandt Sted 15. Juni s. A. (Skøde 21. August 1872.) En Del af Grunden var tidligere solgt til Konsul Matthias Møller, der delvis udlagde det købte Areal til Udvidelse af Svirreboen.

Ramsing udvidede og forbedrede Officinet straks efter Overtagelsen, anskaffede nye Reoler, ny Skranke og nye

*) I Følge Kancellicirkulære af 21. Juni 1831 var Apotekerne gjort opmærksomme paa Nødvendigheden af, at de var forsynede med de fornødne Kvantiteter af Lægemidler for det Tilfælde, at en Koleraepidemi skulde udbryde, saa vel som at de kunde levere de nødvendige Røgningsmidler til Desinfektion; en Skrivelse, der fik ny Anvendelse i 1848, da Koleraen viste sig i England, Norge og Tyskland, hvorfra den gik op i Holsten. I Kongeriget Danmark forekom denne Gang dog kun tre Tilfælde i Dragør. (Jul. Petersen: Koleraepidemiene. Kbhv. 1892.)

Det indvendige Hjørne af den gamle Apoteksbygning.

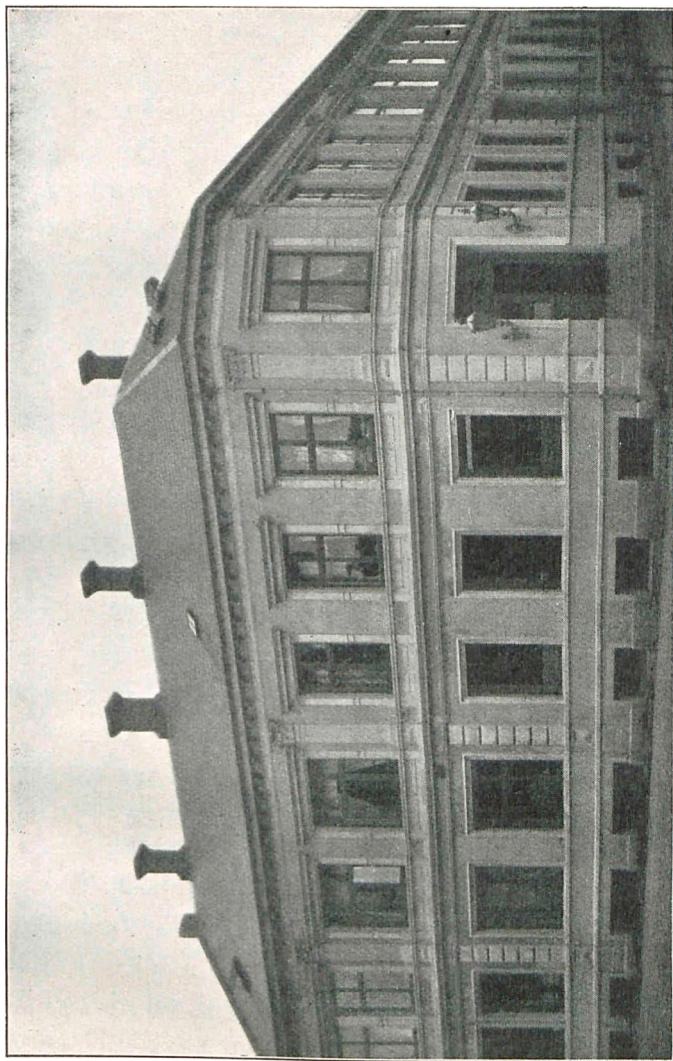
Recepturer; Beholderne blev ligeledes fornyede og forsynede med de i Farmakopéen af 1868 befalede nye Navne; det samme var Tilfældet paa det ny indrettede Materialkammer, som befandt sig paa Loftet over Officinet, og hvori Apotekets ældre faste Inventar gjorde Tjeneste.

Efter fem Aars Besiddelse overdrog Ramsing Ejendommen paa Hjørnet af Torvet og Vestergade samt Apoteket til Carl Thestrup Simonsen fra 1. November 1875 for en Købesum af 115,000 Kroner (Købekontrakt 14. September 1875, Skøde 19. Juni 1876).

Apoteker Simonsen har ejet Lemvig Apotek i længere Tid end nogen af sine Forgængere; han har levet med i det Opsving, Byen har taget siden Midten af Halvfjerdsene i forrige Aarhundrede, og han har søgt at lade Apoteket følge med i den Opdrift, som i den Periode har hjulpet Land og By over vanskelige Tider.

Faa Aar efter sin Overtagelse af Apoteket lod den nye Ejer Officinet gøre i Stand; i 1880 ombyggedes Apotekskælderen, saa den blev lys, rummelig og tør. 1883 flyttedes Laboratoriet fra sin hidtil hafte Plads i Bygningen mod Vestergade op ved Siden af Apoteket i Fløjen ud mod Torvet, Kælderen uddybedes og forsynedes med Betongulv, nye Vinduer og nyt Inventar, to Aar senere anskaffedes Dampapparat.

De nu anførte Forbedringer kunde dog ikke i Længden tilfredsstille Tidens og en fremadstræbende Apotekers Fordringer. Den indskrænkede Plads i de gamle Bygninger satte for snævre Grænser for, hvad man ønskede fuldført; lidt efter lidt modnedes Planerne om ved en fuldstændig

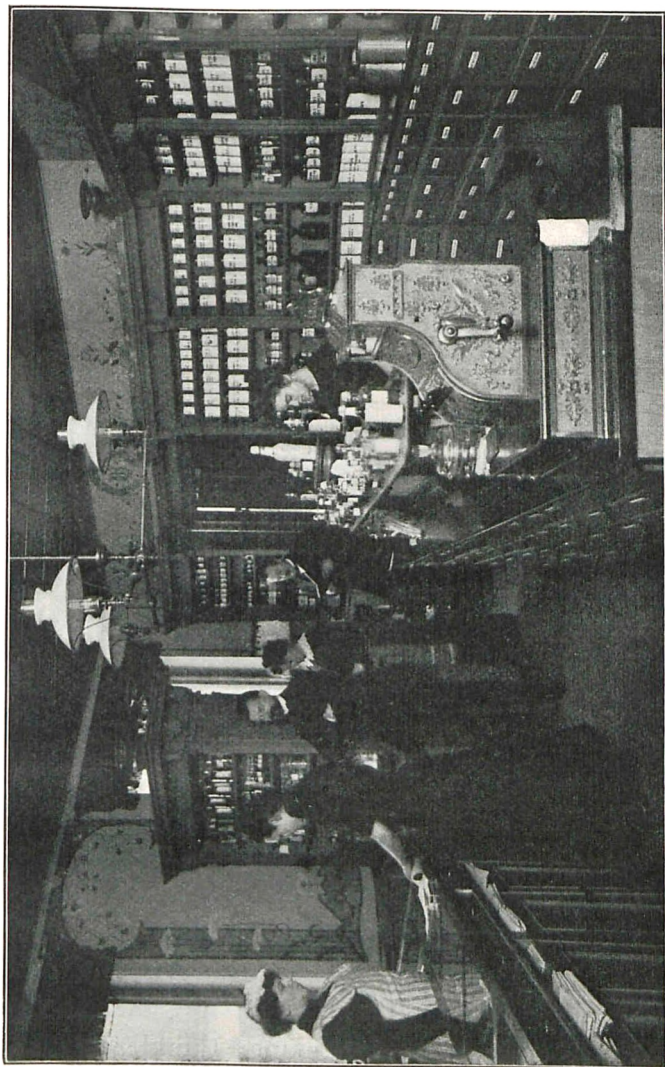

Lemvig Apotek opført 1894—95.

Ombygning at sætte Apoteket i en mere fuldkommen Stand, og i 1894 skred Apoteker Simonsen til Værket. Den Del af Bygningen, som laa i Vestergade, nedreves og opførtes straks i to Etager med Kælder. I Stueetagen indrettedes tre Butikker med Beboelse; Bygningen var under Tag i Midten af Oktober. Først i Maj det følgende Aar anbragtes Apoteket i de to store Butikker og tilstødende Værelser samt Kælder. Derpaa begyndte Nedrivningen af Bygningen mod Torvet, for at der paa denne Del af Grunden kunde opføres en ny Fløj af det nye Hus

I September 1895 flyttedes Apoteket til sin nuværende Plads i Hjørnet af Vestergade og Torvet. Her befinder sig i Stuen Officin, to Materialkamre, Medhjælperværelse, Kogeværelse samt Apotekerens Kontor og Arbejdsværelse. I Kælderen er Laboratorium, som nu er forsynet med et nyt moderne Dampkoge- og Destillerapparat, Tørreovn, Differentialpresse m. m.; endvidere Stødekammer, Glasrum, Skyllerum, Medicinalkælder med særskilt Giftkammer og Vinkælder. Et i denne Etage anbragt Centralvarmeapparat forsyner hele Apoteksfløjen med Varme. Den nye Bygning udførtes efter Tegninger og Planer, som var udarbejdede af Muremester Mikael Ambye i Samraad med Apoteker Simonsen; Omkostningerne beløb sig til omtrent 30,000 Kroner. Af Haven er der i 1895 bortsolgt 120 Kvadratalen til Sadelmager Lund, som ejede Matrikelnummer 48. Til samme Nummer, som nu ejes af Slagter Søgaaard, er end yderligere i 1911 solgt ca. 200 Kvadratalen.

Ved Justitsministeriets Skrivelse af 12. Juni 1907 tillodes det Indehaveren af Lemvig Apotek indtil videre paa sit

Lemvig Apotek. Officinet.

Personerne inden for Skranken fra venstre til højre: Discipel ANNA PETERSEN, Apoteksbestyrer A. WIBE-SIMONSEN, Exam. pharm. Frk. FRANZISKA WEDFALL, cand. pharm. N. J. NIELSEN og KAREN MARIE NIELSINE SØRENSEN.

An- og Tilsvar at have Haandkøbsudsalg hos Købmand og Sogneraadsformand Jørgen Pinholt i Harboøre.

Siden 1. November 1898 har cand. pharm. Niels Jensen Nielsen været knyttet til Lemvig Apotek.

Gennem Hundrede Aar har vi nu i store Træk fulgt Lemvig Apotek og dets Apotekeres Skæbne. Mest er det de ydre Sider af det skiftende Liv og dets Skueplads, vi har faaet Underretning om. Om det indre Liv, om de Tusinde smaa Begivenheder, der tilsammen fylder Timer, Dage og Aar ud, ved vi saare lidt. Ser vi paa Billedet af Apotekets Grundlægger, vidner hans Dragt om en Tid, forskellig fra vor; men allerede hans Efterfølgers Ydre er bevaret for os i en Skikkelse, vi kender som vor egen. skøndt han fødtes kun to Aar senere end Ustvaldt. Saa kort et Tidsrum er et Sekulum. Og dog er der i det indenfor Faget fuldbyrdet mange Trin i en Udvikling, som skulde gøre Apotekervæsenet mere og mere nyttebringende for Samfundet. I det for Landet Danmark saa fattige Aar 1813, da Lemvig Apotek blev til, gjaldt i alt væsentligt den gamle Apotekerlov fra 1672 som Fagets Rettesnor. I 1913 er der ved at blive gennemført en ny Lov, paa mange Punkter hvilende i det gamle, dragende Konsekventser af senere Tidens Forandringer og indeholdende enkelte nye Bud.

Under den Lov skal Lemvig Apotek leve videre, indtil andre Tider gør andre Bestemmelser nødvendige. Livet vokser sig bestandigt fra tidligere Tidens skrevne Love. Maatte da det Arbejde, der udføres paa Apoteket i den fremadstræbende vestjyske By, faa Held med sig ind i en lang og hæderfuld Fremtid.

HENVISNINGER.

- 2) Jyske aabne Breve 460. ¹²/₁₂ 1777.
 - 3) Pontoppidans Danske Atlas.
 - 4) Danske Kancellis 5. Departements Registrant 307.
 - 5) Danske Kancellis 5. Departements Brevbog 2171, 950.
 - 6) Danske Kancellis 3. Departements Registrant 942 d.
 - 7) Danske Kancellis 3. Departements Registrant 628.
 - 8) Danske Kancellis 3. Departements Registrant 98 a.
-

RETTELSE: Side 30, 9. Linie fra neden, læs: Medlem af Oversundhedskommissionen for Ringkøbing Amt, og kort Tid Kommunalrevisor o. s. v.